

Estagel, 16 de juliol de 1948.

Jra. Felipa Costabella
Salt (Girona)

Estimada: Si hi encara no he tingut lletra seva aquesta setmana, probablement a causa de la vaga dels funcionaris de correus, que ha començat avui, em plau d'aprofitar una estona de lleure que tinc per a escriure't quatre mots.

Dilluns passat vaig rebre els dos diccionaris. Estic molt content de tenir-los, particularment el català. Ja m'he fet un tip de fullejar-lo i de cercar-li mots. Sobretot hi he buscat alguns termes del parlar d'aquí que no s'usen a casa nostra, però que considero genuïnament catalans, ni bé dialectals, car no són pas manllevats al francès. Alguns, els hi he trobats, com és ara "dorca" en lloc de "cantir", "gambajó" en lloc de "pernil", "feda" en lloc d'"ovella", etc. Però molts d'altres, no. M'estic fent una llista (ja en tinc una trentena) que vull proposar a Mestre Fabra d'incorporar-los a l'inventari dels mots de la nostra llengua. Sens dubte, la major part ja li seran coneguts, car fa ja alguns anys que ell viu a Prades i haurà tingut ocasió, com jo mateix, de sentir-los de la boca del poble. Però, sempre se li'n podria haver escapat un o altre.

Dimecres passat, en faume i la Quimeta varem anar al Boulon i al Perthus. Era el dia de la festa nacional francesa; al Boulon hi havia la cobla "La Principal" de La Bisbal, i al Perthus, la deilagostera. Ambdues varen tenir un gran èxit, sobretot la de La Bisbal, que l'endemà, és a dir ahir, li calqué anar a Perpinyà, on es repetí amb escreip la seva recepció.

Segons em diu en Ciset en la seva darrera carta, la tindran tam-
bé a Salt per Sant Jaume, al costat de tres ^{altres} orquestres ~~amb~~. Ja
faran una festa llúida! Tu encara hi seràs, probablement. És
però, però, que per no gaire temps més. Conforme als teus
càlculs, el passaport no pot trigar a arribar-te. No obstant,
tinc una mica de por que no es retardi. Tinc diversos amics
i coneguts que, com jo, han reclamat llurs respectives nullers,
i totes se'ls queixen que les fan esperar molt. Però, no
cridem el mal Temps: seguim encara confient que el nostre
ajuntament es farà d'aquí a pocs dies.

Com t'he dit en començar aquestes ratlles, els carters i altres
empleats de correus estan en vaga des d'aquest matí. Si
aquest conflicte dura gaire, tindrà com a conseqüència per
a nosaltres d'int interrompre momentàniament les nostres re-
lacions epistolars. Justament ara! Però és de creure que
una situació així no es perllongarà. També estan en vaga
altres categories de funcionaris públics, entre els quals de finances,
sense excloure els duaners. Els que ara travessen la frontera
s'estabrien, doncs, moltes formalitats.

Estem a mitjan mes de juliol i encara no ha arribat
l'estiu. Hom diria que les temperatures extremes tendeixen
a moderar-se. L'hivern passat a penes va fer fred i ara
no coneixem temps de calor. Si aquest temps continua,
els raïms maduraran tard. En qualsevol cas caldrà fer veremes
el mes d'octubre.

Abans d'ahir va partir cap a l'Àfrica del Nord el fill
gran d'en Joan de la Rata, el germà del meu company. S'ha
fet voluntari a un regiment colonial. No lligava gaire
amb el seu pare.

Dies endarrera, al cine d'aquí, vaig veure una pel·lícula

que ja havia vist a Girona a l'època del cine mut: "El Fentasma de l'òpera". Solament, aquesta era parlada, en colors i interpretada per ~~actors~~ actors d'ara.

S'entà corrent, des de fa uns quants dies, la volta ciclista a França. D'ençà que se munter en bicicleta, m'interessa una mica a aquest esport. Àdhuc em són familiars els noms de les seves principals "vedettes": Vietto, Robic, Bartali, etc.

Tinc ganes d'anar, el proper dia 8 d'agost, a la platja d'Argellès, on es celebrerà, com l'any passat, una simpàtica festa popular. Si tu ets ací, hi anirem tots dos. Estic segur que et serà molt agradable.

Dissabte, dia 17. - Deabo de rebre la teua de diumenge passat. La vaga dels empleats de correus, pel que es veu, no és pas unànime. Junt a la carta, un programa de la festa major i una foto. Dunt dos envellats i quatre cables-orquestrats, a part els altres diversos expectables, ja us podreu divertir. Àdhuc un combat de lluita lliure; això deu ésser una novetat, un aspecte de la moda americana. Quant a la foto, només t'hi coneix a tu. Hi estàs veritablement superbe. No t'imaginava teu prima, tan esvelta, malgrat el que em deies en una de les teves darreres lletres. Cada dia et fas més bella; cada dia t'estimo més. El vertit llarg t'exau divíament, et fa ésser molt elegant. Quines ganes tinc de tenir-te aviat amb mi!

En Ramon, tot i que ja deu tenir més de 30 anys, es veu que es manté en forma. Perquè se'l cotitzi com en dius, cal, certament, que sigui un pic bo. Un altre que ha fet carrera a cops de peu.

N'hi ha d'altres, en casvi, que l'heu fet a ~~algun~~ la fan amb el cap: és el cas d'en J. M. Corredor. L'heigxo en el diari d'avui que ha rostingut brillantment, a la

Facultat de Lletres de Montpeller, he servit de doctor en lletres,
sobre el tema: "Un esperit mediterrani: ~~en~~ Joan Maragall". Ac-
tualment és lector (o professor auxiliar) d'espanyol al liceu Ora-
gò de Perpinyà. Possiblement ara, amb aquest nou títol,
trobarà una plaça millor.

Records. Molts petons i una llarga i estreta abraçada del teu

~~Joan~~
P.S. - Als exemples naturalitzats francesos, ara no els volem
fer els papers per a anar a Espanya. Digi'is que, si no
es canvien les ordres, la meua germana deura ajornar "sine
die" el seu projectat viatge.